

NYIRI KÖZLÖNY.

Hetilap a társadalmi élet, gazdaság, ipar és kereskedelem köréből.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagy-Orosi-utca 993-ik sz. a.</p> <p>Kéziratok nem küldetnek vissza. Bérmegtelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.</p>	<p>Megjelenik minden vasárnap.</p> <p>Előfizetési árak:</p> <p>helyben házhoz hordva vagy postai szétküldéssel: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 „ Évnyegyedekint 1 „</p>	<p>Hirdetések díja:</p> <p>Minden 4 hasábos petit-sor vagy ennek tőrfoglalata egyszeri hirdetésért 5 kr., többszöri hirdetésért 4 kr. minden beiktatásnál. — Bélyegdíj minden igtatásért külön 30 ujkr.</p> <p>Nyiltérben minden háromhasábos sor 20 ujkr.</p>
--	--	---

Nyiregyháza, jul. 30.

Városunk égető szükségei orvoslásánál kiváló figyelmet érdemel s mint ilyen, már eddig is sokszor, de eredménytelenül foglalkoztatta képviselőnket a városi téglagyár ügye. Küldöttség és tervezet, jelentés és okoskodás elégszer fordult elő, de a téglagyár ma ép oly rendezetlen, sőt — a mennyiben többször pénzért sem lehet a szükséges téglához jutni — még rendezetlenebb mint ezelőtt évekkkel volt. — Nem szándékunk felsorolni azon reccrimatiókat, melyek e tárgyban privát és hivatalosan elmondattak, csak azon egyet említjük fel, hogy e vidéken egyetlen városi téglagyárunkban készült téglák homokos és szikes földből égettetvén, tökéletlenek, rosszul égetvők, minőségükhöz aránylag méregdrágák, s mindemellett a gyártulajdonos városnak évenként 1000—1500 frt deficitet eredményeznek. Tudják ezt a városi képviselő tagjai s a gyártás terheit érzi a lakosság is, de a számos évken keresztül vitt rosz gazdálkodást egyszerre orvosolni nem tudják, a gyártást pedig világos veszteség esetén is folytatni kénytelenek, nehogy a város emelkedése még inkább késeletessék.

Az e tárgyú bajok orvoslására kiküldött bizottság jelentésének azon részétől, hogy a városi téglagyárak bérbé adassanak, s hogy a városi polgárokból téglagyári részvénytársulat alakíttatván, az egész iparvállalat ezekre átruháztassék — mi is sikert reményeltünk; azonban e tervezet oly sokáig marad csak pusztá terv, hogy nem mulaszthatjuk el feleleveníteni a kérdést, mely e tárgyú bajunkon segíteni van hivatalva.

Nem tagadhatjuk, hogy a mostani pénzvizonyok közt téglagyári részvénytársaság alakítása a nehezebb feladatok közé tartozik, — de azon meggyőződésben vagyunk, hogy oly vállalatra, mely magát biztosan kifizeti s nem kis nyeresémmel kecsgetethet, Nyiregyháza

mindenkor akad elegendő tőke és munkaerő.

Nagyobb baj, mely a társulat elé akadályt gördít — az, hogy a bujtosi gyár, mint halljuk, oly célszerűtlenül van építve, — hogy a gyártmányt kellőleg kiégetni alig lehet, s ha a gyárépületek kellőleg berendeztetnénk is, a gyártáshoz szükséges föld odahordása s egyéb kezelési költségek a gyártmány árát feleslegessé s a lehető hasznot minimumra szállítják le; ezen azonban egy elegendő tőkével rendelkező társulat könnyen segíthet; — nem szükség, hogy magát épen a meglévő gyárhelyiséghez kösse, — tudni fogja a meglévő épületeket másként értékesíteni.

Közünknel van egyike polgártársunknak ily részvénytársulat tárgyában készített tervezete; lesz alkalmunk máskor ezen — városunk égető szükségén segíteni célzó tervezetet megismertetni. (—)

Egy pár szó hazai régészetünk érdekében.

A hazai nagy lapokból azon örvendetes eseményről értesülünk, hogy Eötvös J. közoktatásügyi miniszter ur kezdeményezése folytán valószínűleg ft. Ipolyi Arnold jeles régiségbúváruk vezetése alatt az archaeologia ápolása s honi régiségeink megőrzésére országos egyesület szándékoltatik felállíttatni.

A mily örömmel üdvözlöljük e tekintetbeni haladásunkat, oly levereleg hat reánk azon tudat, hogy városunk — szakértők szerint — ritka s egyetlen régisége, a helybeli reform. egyház hátsó része, azon épület, mely városunk idetelepítése előtt fennállott, s melytől, mint hiszik, városunk nevét kölcsönözte, a legközelebbi időben uj templom építése szándékoltatván, le fog romboltatni; holott a reform. egyháztanács — mint hallottuk — örömmel átengedné a városnak vagy az archaeologiai társulatnak, csak az épület fentartása biztosíttatnék. Ez

oly csekély követelés, mit akár a város, akár a szaboles megyei archaeologiai társulat szívesen megtehetne, s ha csakugyan érdemes ezen régiség megőrzése, most legkedvezőbb alkalom nyílnék arra, hogy szükség esetén a fentartási kötelezettséget az országos archaeologiai társulat magára vállalja. Bátorkodunk azért nyilvánosan felkérni a szaboles megyei archaeologiai társulat tagjait, méltóztatassanak e régiséget megvizsgálni s odahatni, hogy ez egyetlen régiségünk megóvását a város vagy szükség esetén az országos archaeologiai társulat biztosítsa.

Több régészettel.

Iskolaügy.

A nyiregyházi r. kath. elemi iskolák ezévi közvizsgái.

A „Nyiri Közlöny“ 29-ik számában közölve voltak a helybeli r. kath. elemi iskolák közvizsgáira kitűzött napok; — most már azon kedvező helyzetben vagyunk, hogy azok eredményéről is — saját meggyőződésünk alapján — kimerítő közlést nyújthatunk t. olvasóinknak.

A közvizsgák folyó hó 25-én a IV. osztályal vették kezdetüket s naponként reggeli 9—12 óráig folytatva f. hó 28-án a leány-osztályal végeztek; 29-én pedig hálaldó istentisztelettel rekesztett be az iskolai év.

Nem látjuk feleslegesnek itt fölemlíteni, hogy a négy elemi fi-osztályt csak három tanító kezeli, míg az egész — három részre osztott — leány-osztályt a kántor egy segéd-tanítóval kénytelen tanítani. S mindennek dacára teljes elismeréssel vagyunk az illető tanítók lelkiismeretes és fáradhatlan ügybuzgalma iránt, mert igazán az önfeláldozással határos, — nehéz feladatukat oly sikerrel oldották meg melyet alig reméltünk. Az óriási rész itt kétségkívül az I. II. elemi osztály együttes tanítója, és a leány-osztály tanítójának jutott, — utóbbi a tanításon felül még a kántori teendőkkel is el lévén foglalta.

A hittant és bibliát az összes osztályokban t. Rapaius Rajmund hitelemző ur tanítja szép sikerrel.

A III. és IV. osztály növendékei a természettan., földrajz- és történelemben jártasságukat szabatos feleletükkel tanúsították.

Fentebbi tantárgyakban a leány-osztály első csapata is nem kevesebb jártasságot tanúsított. Ezenkívül kedvesen lepett meg mindnyájunkat a leánykák által készített, többnyire házias női kézimunkák, melyekre még a múlt évben t. Takács Alajos orvos ur egy tallér jutalmat tűzött ki, s azt ez alkalommal a legszebb felhőrmü-varrást felmutató mintegy 12—13 éves leánykának sajátkezűleg át is adá; azonkívül még egy második leányka kézimunkáját is megjutalmazá nevezett orvos ur.

A helybeli takarékpénztár által az iskolának évenként adományozni szokott összegből az alkalommal a II., III., és IV. osztályban egy-egy első (2 fírtos ezüst) és egy-egy második (1 fírtos ezüst) jutalom osztott szét a tanulásban és erkölcsi magavetületben kitűnt legjobb tanoncok között.

A harmadik osztály jutalmakat a főt. esperes-plebános Simon Endre ur által szét osztott imakönyvek képezték.

Adja Isten, hogy a főt. iskolatanács elnök s tanító urak lankadhatlan fáradozását, mások is ily szép siker koronázza.

HÁBORU, ÉS MÉG VALAMI.

Hol kezdjem?... ki mondja meg? Azon e hogy a francziák átélétek a Rajnát, s hogy a chassopot s gyutás puská nem sokára szerepelni fog? Nem. Békes véralkutu ember létemre a politikához nem szegődöm. A kérdések, s tettelegességek megoldásába többé nem elegendem. Egyszer avatkoztam bele egy dulakodásba, midőn bátyám öcsémel összetűzött, (én vagyok a középső gyerek) akkor is a rövidet huztam, ketten fordultak ellenem s derekasan eldöngtetek, az anyám másfél napig rakosgatta hátamra a jeges borogatást. Azóta jobban vigyázok magamra, a dulakodókat nem igyeksem egy magam szétverni, hanem segítségére megyek egy másiknak, s ha birunk vele ketten, elverjük a harmadikat.

Hanem hát ez nem ide tartozik.

Háboru... háboru! kiáltják mindenfelől. Megverik a poroszokat a francziák. — mond az egyik, — meg bizony a francziákat, erősíti a másik. Megvertük mi magunkat — vág közbe a harmadik. — Hogy hogy? kérdik a kiváncsiak. — Elmondom.

Ezelőtt egy pár hóval, mi is háborut üzentünk sok mindennek. Háborut mely nem pusztít, nem öldököl, hanem teremt, alkot, szépet és nagyot... e háborut ezen a néven ismerjük „reform.“ Sokan voltak együtt a zöldasztalnál mikor Behetortjaink indítványára elhatároztuk az irtó háborút a N.-Vendéglő ellen. Az ultimatumot derék Grammont-unk tolla alá diktálta a nemzetgyűlés, melynek tartalmából kitetszőleg az egy pár tagból összeállított „nemzeti comit“ (küldöttség) fő- és vagyon-vesztés terhe alatt oda utasított: hogy nem kímélve pénzt (a mivel nem birtunk) és fáradságot (melyet mai nap potyára senki sem bocsát áruba) haladéktalanul tegyen

meg minden intézkedést a „világ háboru“ megkezdésére.

És lón szárazon és vizen nagy lóvás és futás. Karavánok zarándokoltak a háboru színterére, mint a pogányok a prófeta mekkai sirjához, s egy kettő a tüzesebb vérrüek közül botjával a porondon piszkálva magyarázta hiveinek a stratégiai felmérést, s azt a szép „valamit“ a mely elő áll majd az irtó háboru — a N.-Vendéglő elhordatása — után, magunk és unokáink dicsőségére. (Nem akartam neki mondani, hogy a dicsőség alapköve, már régen le van téve a N.-Vendéglő előtti tágas téren. Ott diszeleg most is. — Egy undok posvány az, s egy halmaz szemét, mely ma-holnap pyramid lesz.)

Terv tervet, határozat határozatot ért, most is ott vagyunk, a honnan kiindultunk. A közlekedés megszakadt, az ultimatum nem jutott a komité kezébe. A háboru nem ütött ki, a hazafiai szalma tűz egy pár nap alatt elaludt, parázsa sem maradt, melyet egykoron egy gyenge szellő lángra lobbantathatna. Mily kár hogy anyni nemes buzgó-ság, csak a perczek behatásának kifolyása, mi kár hogy a szép és jó iránti lelkesedés nem hágy maga után maradandó emléket.

Ho hó! barátom ne gáncsolódjunk. A szent ügy iránt bár ideig óráig lelkesedünk, még is elmondhatjuk, hogy e kevés lelkesedésünknek vannak és lesznek maradandó emlékei, melyekben gyönyörködhetik az utókor. Ott van a sok határozat a papiroson, a ki hátra marad, tegye be az ajtót, öntsön belé szellemet ha bírja a szusz, tőlünk az is szép volt, hogy bátrak voltunk kimondani a háborut, bátrak kimondani azt, hogy mi az ipar, kereskedelem, gazdaság s társadalmi téren haladni, újítani, alkotni akarunk. A jó szándék „magában véve is szép.“ Minek fárasztanók hát magunkat a „valódi-nak“ eléréséért, mikor a mi felfogásunk szerint a jó szándék is elegendő az „üdvösségre“.

Ott vannak gondolataink, mind meg anyni hü kifejezései alkotni akaró vágyainknak, tett akaratunknak; mit tehetünk mi arról hogy forrongó lelkesedésünk, a szép gyermek, — a „kivitel“ — helyett, mindig két ídétlen ikret hoz napvilágra, a tehetetlenséget és gyávaaságot.

Mit tehetünk mi arról, hogy az újítási vágy, nálunk csak czikornyás diktiokban öszpontosul.

Avagy született-e városunkban egy olyan eszme, hogy az testté vált volna? s ma-

radandó nyomokat hagyjon maga után. Nagyon kevés. Pár évekkal ezelőtt a lelkesedés legnagyobb tüze hevíté kebleinket a dalárda ügye iránt, akkor meg is alakult nagy nehezen, el is aludt, jobban mondva jobb létre szenderült, a pártoskodás, egyenletlenkedés következtében. A jelenlegi dalárda?! Ez felejthetlen Batthyányink requieme alkalmával vetett csírá, — szép, nemes volt a buzgalom, mely ez ügyért többek kebelében viszhangra talált, ma már szégyenteljes... meghalt mielőtt született volna, vagy akarom mondani meg fog halni, mielőtt a nemes eszme csíráját vetne.

Letépett falragaszok, s régi avult hircsák fogják meg egy ideig terjeszteni, hogy e városban 1870-ik évben dalárdát akart létesíteni egy percznyi lelkesedés, a mely azonban elhalt, mielőtt a kereszt-ségben részesült volna. És a gőzfürdő? Ezt nagyon kövezte a lelkesedés után, a nézet-elterésből származott ídétlen gyerek, a részvétlenség, elpárolgott gőzével együtt.

Ez is számítás nélkül jött a felszínre, mint az utca szabályozási munkálat. A kettő között csak az a különbség hogy az előbbi mert czélszerű és szükséges, még napvilágot láthat, az utóbbi azonban t. i. az utca-szabályozás szükséges ugyan, de a terv, a munkálat így a mint van teljesen czélszerűtlen, s legtöbb részeiben kivihetetlen, a mennyiben az utca-szabályozás folytán a már különben is széles utcáink még inkább való szélesbitésével elviselhetlen költséget zudít a város nyakára, — a helyett hogy a hol lehet könnyiténé sorsát. Azt hogy e munkálat legtöbb részében tökéletlen, beismerték atyáink is. Két mód van tehát mely követendő, felülvizsgáltatni — értelmes szakértőkkel e költséges munkálatot, s a gyökeres bajok orvoslásával nem kéni, vagy újból készíteni azt, s a régi ad acta tenni. Ez ugyan kissé bajjal fog járni és pedig azért, mert a szülék szeretik gyermekeiket, a minthogy valaki szereti azt, hogy a Bogdányi korcsma alatt egy buzhódt feneketlen mocsár díszleg. A gondos apa elég figyelemben részesül, áldják őt ugy gyermekei, mint gyermekeknek rokoni.

Mára elég ennyi. Arra kérem szerkesztő urat, ha valaki háborut talál üzeni, t. i. felelni akar e sorokra, vegye fel minden igazítás nélkül... majd felelek én arra adandó alkalommal,* hanem akkor kíméletlenül.

Don Pityergő.

*) Mi csak oly helyreigazításnak engedhetünk tért, mely a további vitát feleslegessé tenné. Szerk.

T Á R C Z A.

ELSZÓRT SOROK.

Bár merre tekintünk, mindenütt találunk valamit mely a közönség megrovásával találkozik. A rendetlenség, hanyagság, itt is, ott is láttatja borzas fejét. El se tudnánk lenni nélküle. Megrögzött bajunk, hogy a mutatkozó hiányokom nem kívánunk segíteni. Boldog isten! hová jutunk?

Azt mondják olvasóim, minek a vak láрма, nincs itt semmi baj. Hála égnek! még nincsen de könnyen lehet, legkönnyebben pedig a Sóstói fürdőben, hol különösen vasárnapokon, a „vinkó“ zavart csinál az agyban. Taligás, fiakkeres uraim-ék, annyit adnak a „rendes menetre“, mint az ördögök egy kegyelmes kurjantásra. Reggel pálinka, estig vinkó, aztán éktelen láрма kíséretében hajsz! a nagy utra haza felé, kit sorsa e vad csorda utjába vezetett, annak ha ideje korán ki nem tér... százsoros jaj! jaj! akkor, ha kitér, s nyájas megszólítással vigyázatra inti az eszevesztetteket, de jaj akkor ha kitér és nem szól, mert ilyenkor bele kötnek a dominusok, s ha elég ügyességgel nem bír a bokrok között elbujni; ég legyen irtalmas ártatlan lelkének. Elverik mint a két fenekü dobot.

Ez az a mire mi azt mondjuk hogy „bliktri.“ Akár azzal, akár a nélkül. Ez a sáskasereg (a talyigások) mely éhes piéca módjára szija a közönség zsirját, csak neveti ha valaki neki a „tariff“-at emlegeti.

E napokban egy barátunktól a Sóstóig 2 főt 50 krt zsarolt egy ilyen pokolra való, s hozta nem átkodott még ezek után 40 kr. borra valót kérni.

Csak a ki siket, az nem akarja hallani az efféle dolgokat, melyek megtörtént tények. Vajha elmosná a földszinéről ezt a pocsék sáska sereget, melyre egy sem képes felügyelni a városi rendőrség.

Nem emlékszem az időre hogy mikor, de azt biztosan tudom hogy a városi archivumban, valamely közgyűlési jegyzőkönyvből, olyan valami féle határozatot böngésztem ki, hogy a városon kívül levő, ugynevezett vályogvető gödröknek a lakosság közötti kiosztása, még anno 1-ben elrendeltetett.

Ma is halljuk gyakran ama ohajtást, „bár csak kiosztaná a város e gödröket.“ És miért is ne ha már annak kiosztását a képviselő megrendel. Azt a sok undok mocsárfésket egy pár óráig alatt gazdag termék földde alakítaná át a munkás emberi kéz... százan jelentkeznének arra, hogy betömik, behányják e békás tavakat termék földde varázsolják a jelenleg hasznavehetet-

len sárreget... és mindezt a földeknek egy száz évi használatáért.

De nekünk nem kell a jó, nem kell az, mi emelésre szolgálna városunknak, nem kell az, mi anyag hasznunkat idézni elő, mintha csak arra volnánk teremtve, hogy együnk és igyunk, s feküdjünk hasra.

Egy szomorú eset van előtünk. A bujtosi vályogvető gödrökben, e napokban egy derék polgártársunk gyermeke fult oda, hová társaival fürdeni ment. E gödrök mindegyikében vagy másfél öles kut van... s a kedves gyermek itt találta sirját, fogadják a vigasztalhatlan szülék meleg részvétünket.

Egy kérdést vagyunk bátrak a városi képviselőhöz intézni. Mikor szándékoznak atyáink a városi rendőrséget szigorú felelősség terhe alatt oda utasítani, hogy a házak utcáráról utcára vizsgálat alá vegye, s a tűz-rendőrellemben épített kéményeket, tyuk-ketreczeket, disznólakat, szalmás vermeket ha kell, erőhatalommal is lerántassa, eltávolítsa és betemettesse, avagy arra várunk, hogy a példán okuljunk? Példátlan közönységg.

Hol állunk meg? nem tudjuk. Annyi sok volna még, mit meg kellene rónunk. Hallgatunk hát azon reményben, hogy valahára „tenni“ is fogunk, nem csak határozni.

Labienus.

ÚJDONSÁGOK.

+ Zsedényi Eduard a nyiregyházi evang. seminariumnak a jövő iskolai évi szükségleteinek fedezésére ezer forintot adományozott, mely adomány folytán a kerület ez intézetet még egy évig főtartatni határozta. Jövő számunkban bővebben fogunk ez ügyvel foglalkozni.

+ Ifj. Csáthy Károly ur helybeli könyv, mű, hangjegy, papír és írószerek kereskedését az üzlet eddigi vezetője Ilincz Gyula ur e napokban vette át. Ismerve Ilincz Gyula ur e téreni buzgalmát, s tapintatosságát, ki az újabb irodalmi termékeket mindinkább egybegyűjteni igyekszik üzletében, bizton reméljük, hogy az olvasó közönség elismerésével fog Ilincz ur igyekezete találkozni.

= Somossy Ignác z a bogdányi választó-kerület országgyűlési képviselőjének, az állásáról lemondása következtében új választás szükségése állván elő; az országgyűlési képviselő-választási központi választmány ezen kerület országos képviselőjének Bogdányban eszközözendő választására folyó évi augusztus hó 22-ik napját tűzte ki határidőül. Az elnökségről Székely Benedek lemondván, a választásnál Szentimre Kálmán fog elnökölni. — Mindkét párt erősen működik jelöltje javára. Gróf Vay Ádám jobboldali jelölt programját jól alkalmunk olvasni, — az id. Elek Gábor visszalépése folytán baloldali jelöltül felléptetett Mezős László most tudunkkal még nem nyilatkozott, de elveit multjából ismerjük s nem rég a „Hon” hasábjain is fejtegette nézeteit. Mellyik párt lesz a győzedelem nem tudjuk, de a szorgos munka idő aligha sok választót vissza nem tart a részvétől.

= Szentmarjay Gyula barátunkat az elmúlt héten nagy csapás érte; ugyanis a Bujtos alatti vályogvető gödrök a közlebbi sok esőzés alkalmával vízzel megtelvé, a gyermekek — más hiányában — ide jártak el fürödni; a gödrök egyikében vagy másfél öles kut van; nevezett barátunknak mintegy tizenkét éves fia ebben elmerült, s mire a segély megérkezett, már élettelen hulla volt.

+ A helybeli piac már annyira kinötte magát, hogy nem csak a közel vidékről s különösen mint eddig, N.-Kállólból, de még Pestről is érkeznek már vásárlók, kik gazdaszanyaink nagy boszúságára — korán reggel minden apróleket összevásárolnak s később vagy itt helyben kétaron adják, vagy a vasuton elszállítják, s a lakosok többször drága pénzért sem jutnak a szükséges élelmiszerekhez. Meg van ugyan tiltva 9 óráig a nyereszkedésre vásárlás, de a piaci örök elégséget tartják, a hívszöröl nézni az összecődült tarka sokaságot s nem kísérik figyelemmel a nyereszkedő sereg manővereit. Ajánljuk a kapitányi hivatalnak, hogy egy a kis piac, mint a gabonavásár öreit figyelmeztesse nagyobb pontosságra, mert mult héten a gabonapiacra is volt alkalmunk tapasztalni azon visszaclét, hogy reggel korán egy pár szemesebb atyafi az összes zabot lefoglalta s aztán a lakosság tőlök volt kénytelen — természetesen 1 firtal drágábban köblönkint — a szükségletet bevásárolni.

× Ugy látszik, hogy a francia-poros háború mind ide szorítja a művészeket, a mechaniai mutárlat, verklis, hárfás, kutyatánczoltató, folksszinger és népének kisebb nagyobb szerencsével változtatják egymást városunkban. Ha már ennyire válogathatunk bennök s a mint látjuk különösen a német sógorok elég jó üzletet is csinálnak, ohajtjuk, hogy az engedély adásnál a városi kórházra is legyen tekintet.

○ Mégis csak juthatunk tehát jobb szivarokhoz! Maurer Károly helyb. kereskedő felajánlotta a közönségnek abbéli készségét, hogy a specialitász szivarokat megrendelésre, nyereség nélkül, hetenkint szállítan fogja.

× Ugy halljuk, hogy közelebb magyar színész és lovarda érkezik városunkba. — Még eddig nem jutott tudomásunkra, hogy fentebbiekben mennyi a való; részünkről azonban saját tapasztalataink nyomán annyit mondhatunk, hogy a kettő közül Nyiregyháza — ha egyszerre jönnek be — bizonyára a színészek húzzák a rövidebbet.

E hó végével 1280 szabadságos katona érkezik városunkba őszi hadgyakorlatra.

* Ujabb időben ismét lábra kezd kapni a szalmás életnek a városba való hordása. Nap nap után látjuk, a szalmás szekereket városunkon végig vonolni. Nem ártana a rakoncátlanokadásnak nyakára hágni.

† Csak örvendeni tudunk annak, hogy városunk épül, és szépül, s hogy a kalitkák helyét szilárd épületek foglalják el, de nem örülünk annak, hogy egyes építkezők, az építkezési anyagoknak az utcákra való halomra hordásának a közlekedést megnehezítik, vagy épen elzárják. Példát nem hozunk fel, a kinek szeme van láthatja.

∞ Pár nap óta több éjen keresztül, egy mesterlegényekből alakult ének banda orditozva jár fel s alá utcáinkon, s ékeleten lármával söt pisztoly lövöldözéssel zavartják fel álmaikból a város lakóit. Aztán mondja valaki, hogy a mi éjeli öreink nem fejtenek ki éberséget. Valóban értenek az alváshoz.

+ Peyngot Ödön gépszínházában ma végzi be előadásaink sorozatát, hogy tovább vándorolva a debreczeni vásárban próbáljon szerencsét. Nyiregyháza — egy estét kivéve — minden előadása annyira látogatott volt, hogy a zárt ülések többnyire már nappal mind elkelték, az állóhelyek pedig zsufozásig megteltek. — Valóban esodálatra méltó kiartással viseltetett közönségünk a pártolásban eme — csupa látványosból álló előadások iránt. A legmelegebb napok sem riasztottak vissza senkit, ugy hogy némelyek a vizszautasítás daczára — lefizetván a belépti díjat — erővel törték maguknak utat a már zárt ajtókon keresztül s tologás és izzadás közt nézték végig az előadásokat.

= A debreczenből ájtott magyar dalárdisták a mult héten két meglehetősen szűk jövedelmű estély után Kállóba vándoroltak, míg most szombaton és vasárnap szép számú közönség előtt egy pesti német daltársulat tartott előadásokat a „Komlóban”. — Sokan hibáztatták a magyar dalársulatot azért, mivel 40 kr belépti díj mellett tartá előadásait, míg a németek megelégedtek a minden harmadik darab utáni tányér-körülhordással.

÷ Lapunk bezárásával értesültünk arról, hogy Ilincz Gyula ur üzletében e napokban a háboru térképe is kapható lesz.

Üzleti értesítés.

= Nyiregyháza, jul. 30. Időjárásunk e héten is derüs-borus napokban váltakozott, azonban benn a városban csak egyszer-másszor permetezett, míg a külső vetekeket többször erős eső csapkodta; és így teljesült lapunk egyik ismeretlen barátjának azon jóslata, hogy az e hó 9-éig tartó forró meleg napok után kevés kivétellel borongós idő- és gyakori esővel végződik július hava. A jövő hónapra vonatkozó időjárási adatokat — ha ugyan Cz.—f.—b. barátunk e téren segítségünkre lesz — ismét közöljük.

Hetivásárunk — különösen a terményekben szokatlan élénkséget mutatott s 10—20 krnyi áremelkedéssel gabona- és árpában nagymennyiségű vételek történtek. — Takarmányműekben kevesebb volt a behozatal, s az sem igen talált vevőkre. — A sertés-piacz élénkebb volt az eddigieknél s az áremelkedés daczára történtek tömeges vásárlások.

— Debreczen, jul. 30. A gabonaüzletnek a mult heti állapotja nem változott; uj gabonát még keveset hoztak piacunkra; a mit hoztak arra nézve a vevő nem hiányzott. — Elkelt egy néhány száz köböl rozs aug. hóban szállítandó 5—5 10 kr köblönkint. — Kicsinyben az árak következők: buza frt 8 frt 50 kr—9 frt; rozs 5—5 frt 5 kr; tengeri 6—6 frt 10 kr; uj árpa 3 frt 50—70 kr; zab 4 frt 40—60 kr. — A

szalonna igen keresett volt ezen a héten; elkelt többnyire külföld részére vagy 600 mázsa; az árak felugrottak 30—32 frtng mázsánkint. — Az időjárás e héten tartósan tiszta napfényes volt, mindinkább növekedő hősséggel. Ma reggel 7 órakor a hővmérő 19, délután 2 órakor 22½ fokot mutatott.

A nyiregyházi gabnacsarnokban jegyzőkönyvileg beigtatott terményárak o.értékben.

Alsó ausztr. mérő szerint	Súly fontonkint	Julius 30.	
		leg. alant	leg. fent
Buza	00—00	4.50—5.00	
Kétszeres	00—00	0.00—0.00	
Rozs	80—00	2.50—2.75	
Árpa, táplálékra	70—00	1.80—1.90	
„ serfőzésre	00—00	0.00—0.00	
Zab	00—00	2.00—2.10	
Kukoricza	00—00	2.80—2.90	
Bab	—	3.00—3.25	
Köles	—	2.80—2.90	
Bükköny	—	0.00—0.00	
Mák	—	0.00—0.00	
Repce	—	5.00—5.50	
Lenmag	—	0.00—0.00	
Vörös Lóhere	—	0.00—0.00	
Lucerna	—	0.00—0.00	
Virágolaj, mázsánkint	—	25.00 26.	
Szesz, magyaritce	—	21½—22	

Értéktárgy- és váltó-árfolyam a bécsi cs. k. nyilvános tőzsdén juli. 30.

	Pénzbeli árfolyam
5% metalliques	51.75
5% metalliques május és nov. eső kamattal	51.75
5% nemzeti kölcsön	59.90
1860-iki államkölcsön	86.50
Bankrészevények	695.00
Hitelrészevények	213.50
London	129.75
Ezüst	131.00
Cs. kir. arany	613.00
Napoleon d'or	10.71

NYILTÉR.

Felhívás

jó szivarokat kedvelőkhez!

Nem csak a nagy városok részére adá a természet a jobb dohánynemek — illetőleg szivarok élvezetét, hanem édes mindnyájunknak. Mégis a „Specialitáten” szivarok árulása itt helyben — szigoru rendelt következtében — megszűnt.

Ennélfogva s több oldalról felhívásnak engedve — felajánlom a **közvetítőséget jó szivarok** megrendelésére. — A ki tehát jó száraz szivarokat ohajt színi, rendeléseit általam eszközöltheti; — az eredeti árjegyzék a világ minden részében termelt dohány-fajból készült 224-féle szivarról nálam bármikor megsemlélhető.

Minden héten érkezend a megrendelésekhez képest két szállítmány: kedden és szombaton. — Megrendelések elfogadtatnak minden nap.

Miután már eddigelé is bebizonyítam, hogy a jó szivaroknak oly forrására akadtam, melyhez hasonlóul senki más felmutatni nem képes; ennélfogva azon reménnyel kecsesgetem magamat, hogy a közvetítésben minél többen szerencsöltetnek bizalmukkal, mert csak ezáltal juthatnék oly kedvező helyzetbe, hogy tisztelt megbízóim várákőzésának saját anyagi veszteségem nélkül megfelelhessenek.

Nyiregyháza, jul. 30. 1870.

Ifj. Maurer Károly.

HIRDETÉSEK.

A legjobb
valódi amerikai

RAKTÁRA
VARRÓGÉPEK

családi és üzleti használatra,
kitűnően elkészítve, és kimerítő használati utasítással ellátva,
különböző rendszer szerint,
30, 35, 50, 55, 90 forintjával és feljebb.

PAVLOVITS IMRE

NYIREGYHÁZÁN.

(XLIX) 10-9

6,500 darab

új és legjobb minőségű angol és belföldi vászon-
ból készített terméynyszakókat

leszállított áron

ugyszintén legfinomabb gépolajat (Pugliöser
Olivien-Öl)
ajánl

CZUKER HENRIK

NYIREGYHÁZÁN

főpiaczon a városházal szemben
ajánlja

minden géptulajdonosnak szükséges legjobb mi-
nőségű Leecer és pugliai

GÉPOLAJ-RAKTÁRÁT;

ugyszintén bőven ellátott raktárát a legjobb mi-
nőségű tiszta kenderből készített

dohány-zsinegeknek

jutányos árak mellett. (LXII) 4-3

Legújabb szerkezetű

Vidacs-féle rosták

eredeti áron

mindenkor készen kaphatók alulírtnál.

Teitelbaum Henrik

Nyiregyházán.

(LXV) 2-1

Egy régi és folyton használatban levő

(LXVI) 2-1

valódi

CREMONAI HEGEDŰ

jutányosan eladó.

Bővebben a lap szerkesztőségénél.

A ki vesz! annak lesz!

Egy csinos üvegház berendezésére

3-4 ezer darab szép viritó- és levél-plánta
nálam kapható;

1000 darab saját választásom szerint 120 frt o. értékben.

Megtekinthetők Nyiregyházán

Hadady Dániel

(LXIX) 0-1

mű- és kereskedelmi kertészetében.

Haszonbérleti árlejtés.

Az Oros községében levő italmérési jog gya-
korlata az érdekelt közbirtokosság által e f. évi
augusztus 11-én árverésileg haszonbérbe ki fog
adatni. Az árverést szabálázó feltételek orosi la-
kos Kállay Ubul közbirtokosnál megtekinthetők.

Kelt Oroson, 1870. július 30-án.

Az orosi közbirtokosság részéről.

(LXVIII) 2-1

KLINCZKÓ PÁL

fodrász és borotváló-terme Nyiregyházán, a Kobilicz-féle házban a nagy ezukrászdával szemben,
hol a legújabb párisi minták szerinti különféle hajdiszítések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Azonkívül ajánlja a t. cz. közönség figyelmébe dús választékú hajfonatnit, chignon-,
hajfürt- és minden e szakba vágó ezikkeket.

Havi vagy évi bérletek elfogadtatnak.

(LXVII) 0-1